

ærede Udvalgs Tanke, gennemført med Consequents. — Naar det ærede Udvalg dernæst har foreslaaet dette Forholdstal eller, som der staaer, denne Andeel fastsat af Borgerrepræsentationen og vedkommende Amtsråd i Forening, eller, hvis de ikke kunne blive enige, af Indenrigsministeriet, maa jeg tilstaae, at det er mig noget uklart, hvad der skal forståes ved dette „i Forening“. Skal Meningen være den, at Borgerrepræsentationen og Amtsrådet skulle sammentræde for at forhandle dette Spørgsmaal, eller hvorlænge skulle de have Lov til at forhandle frem og tilbage indbyrdes uden at komme til Ende? En Afslutning maa der nødvendigvis være, men naar der ikke finder nogen Sammentræden Sted, eller naar man ikke kommer til noget Resultat, forekommer det mig, at Forhandlingerne kunne blive evige, eller i alt Fald meget langvarige. Det oprindelige Udkasts Bestemmelse er fuldkommen klar, thi naar Communalbestyrelsen forlanger Bidraget fastsat, men ikke er tilfreds med Amtsrådets Fastsættelse, bliver Sagen at afgjøre af Indenrigsministeriet, og her er altsaa ingen som helst Uklarhed tilstede; Communalbestyrelsen foreslaaer, Amtsrådet fastsætter, og naar Communalbestyrelsen ikke er tilfreds hermed, afgjøres Sagen af Indenrigsministeriet; men derimod forekommer det mig, at Udvalgets Forslag lader en heel Deel Tvivl tilbage om, hvorledes Forretningsgangen skal være og naar den endelige Afslutning gennem Indenrigsministeriets Kjendelse skal finde Sted.

Jeg skal dernæst vende mig til de 3 nye Paragrapher, som det ærede Udvalg har sat i Forbindelse med denne Deel af Lovudkastet. Jeg har seet mig nødsaget til at stille Underændringsforslag til dette Ændringsforslag, idet jeg ikke turde stole paa, at det høie Thing vilde følge min Anmodning om at udstemme samtlige disse 3 nye Paragrapher under Cet, og der var ingen anden Maade for mig til at bringe de mange forskellige Punkter, som Udvalget har indbragt under dette samlede Ændringsforslag med 3 nye Paragrapher, under Afstemning, end ved at stille Underændringsforslag. Jeg maa altsaa bede det ærede Thing om ikke at betragte disse som Andet end som et Middel til at faae enkelte Spørgsmaal af den store Samling, Udvalget har indbragt under et eneste

Ændringsforslag, afgjorte særskilt, eller til at lære Thingets Mening at kjende om disse enkelte Spørgsmaal. Efter den Discussion, som allerede har fundet Sted her i Thinget, synes Hovedspørgsmaalet mig at være det, om Havnevesenet for Fremtiden skal betragtes som et Kjøbstadcommunalt Anliggende. Jeg maa nu, ligesom tidligere, paa det Allerbestemteste gjøre Indsigelse imod, at Havnevesenet hidtil har været et kommunalt Anliggende, thi det, at enkelte Medlemmer af en — jeg kunde kalde den — raadgivende Havnecommission vælges af den communale Bestyrelse, forekommer ikke mig i mindste Maade at kunne give hele dette Anliggende Charakteren af at være kommunalt. Ærede Medlemmer ville vide, at Havnene hidtil have bestaaet uden nogelsomhelst directe Tilskud fra Byerne, i alt Fald udover, hvad disse selv frivilligt have ydet; man har ikke kunnet paaligne Byernes Beboere nogelsomhelst Bidrag til en Havn, i hvor trængende den end var til Forbedringer, og dette er saaledes et Anliggende, som ikke med mere Føie kan siges hidtil at have været kommunalt end Hovedlandeveiene. Der vil kunne paavises en Analogi mellem disse og den hidtilværende Havnebestyrelse deri, at Delegerede fra Amtskommunerne, som bekjendt, have taget Deel i Vedtagelsen af Overslagene over Arbejderne ved Hovedlandeveiene, men, mig bekjendt, er det endnu ikke faldet Nogen ind derfor at ville henregne dem til de communale Anliggender, og det er vistnok gavnligt at fastholde denne Havnenes hidtilværende Stilling, naar man indlader sig paa Spørgsmaalet om deres fremtidige Stilling. Det forekommer mig heller ikke, at man med Føie vil kunne henvise til Hovedlandeveienes nu paatænkte Overgang til communal Forsorg, naar man forlanger, at Havnene ligeledes skulle gaae over til en saadan, thi der er flere meget væsentlige Forskjelligheder mellem Havnevesenet som Communicationsmiddel paa Søen og Hovedlandeveiene som Communicationsmiddel gennem Landdistricterne. En saadan meget væsentlig Forskel falder let i Sinene, nemlig den, at Afgangen til Benyttelsen af Hovedlandeveiene er fuldstændigt fri og lige for Alle, hvilket ingenlunde er eller behøver at være Tilfældet med Havnene. Efter min Be-